

תמים תהיה עם ה' אלהיך

בשם רבי זושא מאניפולי- ראשי תיבות תשובה

ת - "תמים תהיה עם ה' א-לוהיך" (דברים י"ח, י"ג).
 ש - "שויתי ה' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז, ח').
 ו - "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט, ל"ד).
 ב - "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג', ו').
 ה - "היכון לקראת א-לוהיך ישראל" (מיכה ו', ח'). ת - "תמים תהיה עם ה' א-לוהיך" (דברים י"ח, י"ג).

(1) רמב"ם יד החזקה - הלכות עבודת כוכבים פרק יא
 (טז) ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל ונאמר כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן וגו' כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתן שלימה אבל בעלי החכמה ותמימי הדעת ידעו בראיות ברורות שכל אלו הדברים שאסרה תורה אינם דברי חכמה אלא תהו והבל שנמשכו בהן חסרי הדעת ונטשו כל דרכי האמת בגללן ומפני זה אמרה תורה כשהזירה על כל אלו ההבלים תמים תהיה עם ה' אלהיך

רמב"ן על דברים פרק יח פסוק יג

וטעם תמים תהיה עם ה' אלהיך שנייחד לבבנו אליו לבדו, ונאמין שהוא לבדו עושה כל והוא היודע אמתת כל עתיד, וממנו לבדו נדרוש העתידות, מנביאיו או מאנשי חסידיו רצוני לומר אורים ותומים ולא נדרוש מהוברי שמים ולא מזולתם, ולא נבטח שיבואו דבריהם על כל פנים, אבל אם נשמע דבר מהם נאמר הכל בידי שמים, כי הוא אלהי האלהים עליון על הכל היכול בכל משנה מערכות הכוכבים והמזלות כרצונו מפר אותות בדים וקוסמים יהולל ונאמין שכל הבאות תהיינה כפי התקרב האדם לעבודתו ולפיכך אחר אזהרת שאלת העתידות מקוסם ודורש בעד החיים אל המתים אמר שתהיה תמים עם השם בכל אלה, ולא תירא ממגיד עתיד אבל מנביאו תדרוש ואליו תשמע זה דעת אונקלוס, שלים תהא בדחלתא דה' אלהיך, שלא תהיה חסר ביראתו, כי "תמים" הוא השלם בדבר, כמו שה תמים (שמות יב ה) שאין בו מום ושום חסרון חו מצות עשה, וכבר הזכרתי זה בפסוק והיה תמים (בראשית יז א):

רש"י על דברים פרק יח פסוק יג

(יג) תמים תהיה עם ה' אלהיך - התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו:

(78-79) ספר ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות מעונן ומנחש הלכה ג

זה בחינת אסור מעונן ומנחש ומכשף, כי כל המעוננים והמנחשים וכו' הוא מחמת חסרון העצה שאין יודעים לתת עצה לנפשם איך להתנהג באיזה דבר אם לעשותו ואם לאו, ועל - כן הם מנחשים ומעוננים ורוצים להשיג עצה על - ידי זה, כי הם תלויים בזה, למשל אם צבי הפסיקו בדרך או פתו נפלה מפיו הם אומרים שזהו סימן רע לו ואינו צריך עוד לעשות זה המשא ומתן וכיוצא או עונה פלונית יפה להתחיל וכו' ובאמת הם כסילים ושטים גדולים, כי אי אפשר בשום אופן לקבל עצה שלמה על - ידי זה:

כי באמת עקר חסרון הוא בזה העולם בבחינת אחר הבריאה, כי בבחינת קדם הבריאה הוא כלו אחד כלו טוב ושם אין שיף שום עצה כלל, כי עקר העצה הוא במקום שישי שני דרכים ואין יודעין באיזה דרך לילך ובאיזה הנהגה להתנהג ואז צריכין עצה איך לעשות, אבל בבחינת כלו אחד כלו טוב אין שיף עצה. נמצא, שעקר הכרחיות העצות הוא בבחינת אחר הבריאה, ועל - כן העצות נקראין רגליו, כמו שכתוב, "וכל העם אשר ברגליו". ודרשו רז"ל, ההולכים אחר עצתך. כי עקר העצות הוא בבחינת אחר הבריאה, שהוא בחינת רגליו, בחינת והארץ הדום רגליץ זה בחינת כליות יועצות ותרון כליו הם בבחינת תרון שוקין בחינת נ"ה, שהם בחינת עצות כידוע. ועקר חסרון העצה הוא מחמת שאין יודעין התכלית של כל דבר, כי בודאי אם היו יודעין את התכלית של כל דבר לא היה שיף להסתפק בשום עצה. למשל האדם הוא מספק אם לסחור משא ומתן זה או משא ומתן אחר. ועקר פונתו בהמשא ומתן הוא רק בשביל התכלית שלו כדי להרויח ממון, כדי שיהיה לו פרנסתו. נמצא, שעקר מה שהוא מספק וצריך לעצה, הוא מחמת שאינו יודע על - ידי איזה משא ומתן ישיג התכלית המכונן שלו, כי יודע בגוף המשא ומתן אין שיף ספק וחלקת העצה, כי אין צריך גוף המשא ומתן כלל, כי אין צריך לו לא השעוה ולא החלב, רק כל ספקות וחלקת העצה שלו הוא איך להרויח ממון, שהוא אצלו התכלית. ומחמת זה העולם תמיד מספק בעצות ואין יודעים לתת עצה לנפשם, אבל מי שמסתכל על התכלית האחרון של כל דבר הוא רק להשיג תכלית האחרון, זה זוכה בודאי לעצה שלמה וגם אין צריך כל כך לעצות, כי התכלית האחרון הוא כלו אחד כלו טוב ושם אין שיף להסתפק בשום עצה כלל כנ"ל, כי באמת הכל הולך אחר הפונה ורחמנא לבא בעי זה בחינת תרי"ג עטין דאורייתא, כי משה רבנו על - ידי שדבק? עצמו להשם יתברך עד שזכה להשיג את התכלית האחרון, על - ידי זה זכה לקבל מהשם יתברך כל התורה כלה שהוא תרי"ג עטין הקדושים דאורייתא, כי זכה לקבל כל העצות הקדושים שרק על ידם לבד ממשיגין את התכלית האמתית, שהוא התכלית האחרון, שהוא שעשוע עולם הבא, אבל העכו"ם שלא זכו לקבל את התורה נאמר בהם, "עוצו עצה ותופר. ה' הפיר עצת גוים. כי אין להם שום עצה מאחר שכרוכין אחר העולם הזה ואין מכונין בשביל התכלית: